

"KARANIN EN KOYUSU"...

CİNUÇEN TANRIKORUR

Ağır aksak
($d=72$)

Yok ha yā tım da ne ik - - lim - -
nede mev sim far - - ki - (- - SAZ - -
far - - ki - (- - SAZ - -) Ah Tat - tı ğım ay - -
nibu ruk - - iç - - kike der - - den - -
haz - - dan (- - SAZ - -) haz - - dan (- - SAZ - -)
Ah İki tel kop - - tuda bir - den - -
calı nan bir - - saz - - dan (- - SAZ - -)
Ah - - Sus tu en neş' eli â - - nin - -
dagüzel - - bir - - şar - - ki - (- - SAZ - -)
Ah Var sınıs - tan bulu sar - sın - -
yedi ren , ğin büyü sü - (- - SAZ - -)
Ah - - Süs le sın - geç - diği miz - yol - -

Dügâh Şarkı'nın devamı

ları bin ler ceçi çek (---SAZ---)

Ah - Es-ki göz yok ogü zel lik

leri hâ - lâ - göre cek (---SAZ---)

Âh ... Bil di ğim renk diye yal - nız ...

kara nın - en - - - - - koyu su (---SAZ---)

Yok hayâtımda ne iklim ne de mevsim farkı
Tattığım aynı buruk içki kederden, hazdan
İki tel koptu da birden, çalınan bir sazdan
Sustu en neş'eli ânında güzel bir şarkı

Varsın İstanbul'u sarsın yedi rengin büyüğü
Süslesin geçtiğimiz yolları binlerce çiçek
Eski göz yok o güzellikleri hâlâ görecek
Bildiğim renk diye yalnız karanın en koyusu

(Güfte: Münis Fâik Ozansoy)

B.T. : 20.2.1987